

[Transcript] Studio N / Mrháme dětským potenciálem?

Je pátek 9. června, posloucháte debatu studia N, tady je Philip Titlbach.

Dnes o tom jestli mraháme dětským potenciálem.

Posloucháte záznam debaty z kněhovny vác Slava Havla,
slovomá kolegině Markéta Bouvínová.

Havla Zvítají

Dnes o tom jestli mraháme dětským potenciálem.

Jezdký den, já vás vítám na debatě N

s tématem mrháme dětským potenciálem,

jak bychom měli pomoci tomu, abychom měli vzdělanější žáky.

Debatu počáda kněhovna vác Slava Havla

ve spolupráci s deníkem N

a vím mu, že to je sledovat i živě

na Havl Channel CZ, na Facebooku kněhovna vác Slava Havla

a také na Facebooku deníku N.

Já tady vítáme naše hosty pana ministra Mikulá Šebecka, pana ministra školství, pana řaditele...

Pardon?

Dobry večer.

Děkuju, děkuju.

Já jsem oddychala.

Pana řaditele, cermatů mi dostala krejčího.

Dobry večer.

Pana Jena Zemana, analitika společnosti nebo zdelávací organizace Pak Research.

Dobry večer, díky za konvání.

A paní Petru Mazantsovou ředitelku učitelské platformy a zároveň je učitelku nálitom řídkém gymnáziu Josefajů Maná.

Říkám to správně.

Správně, krásny večer.

Ještě chci říct, že na závěr debaty bych ráda dala prostor i několika dotazům z publika, takže si klidně nějaké připravte.

Inak začneme vlastně tak nějak obecně i to jsou kapacity školství a to, kam si má školství vydávat, protože nyní je to takovej zítřenější téma.

My tady máme vlastně iž popřímácím řízení na střední školy.

Letos to bylo obzvlášť čestě jen je sledované, by to je každoročně velké téma, protože v tomto roce se hlásil z 9. třídna střední školy demografické nejsějnější ročních za posledních 30 let ročních 2008.

Část tam bylo s tamrej ročníku 2007 a kapacity škol zejména vlastně ve chvíli popřímácí v řízení vypadali v Praze v části středu Českého kraje a ještě i v Brně velmi špatně následovali druhá kolamě.

No, vynáři jsme to s oblivou popisovali, jak to vypadá.

Teď se to zjeně postupně usazuje, možná to nedopadne tak strašně špatně, jak jsme čekali každopádně, ty kapacity určitě nejsou dostatečující.

Má v maturitných oborech nebo v oborech se všeobecný vzděláváním a já se asi zeptám, nejlep nejci ve Pana ministra školství, co vlastně by se mělo dít v příštích letech,

protože pokud se díváme na data ministra školství, tak příští rok by mohl být ještě horší, protože

nyní v 8. třídách je ještě zhruba opět 5.000 žaku více,

než v letošních 9. třídách, teď je ti tam přídou příští ro.

Tak děkuju za toho tásku. Já myslím, že první věc, kterou musíme udělat je, musíme zjistit, co se vlastně stalo, protože je to možná překvapivé, ale prostě ministerstvo stát vlastně jako nevědí, co se stalo z lediska nějaké kvantifikace toho převysů poptávky v jednotlivých lokalitách a regionech, protože prostě v tuhle chvíli neexistuje třeba žádný informačný systém, který by umožnil vůběžně monitorovat, jak se viví uspokojování té poptávky. Vlastně teprve tedko po té, co více méně ta věc proběhla, můžeme zjistit spětně, kam jsme se dostali s kapacitami škol, kterém městě nebo vterém regionu. A přesto, že teda nevíme úplně jistě, co se stalo, tak se myslím, že několik věc je celkem zřejmých, a o nich vedeme tedko debatu, jak z odbornou veřejnosti, tak s tou politickou scénou, která se vynuje vzdělávání. Myslím si, že ta zkušenost toho posledního přijímacího řízení vlastně indikuje, že existuje prostě nesouhlas mezi poptávkou a nabídkou v míře, která není zdrava. Samozřejmě vždycky bude existovat převis z poptávky po výběroví školách typu gymnázií, bylo by zvláštní, kdyby neexistoval. Ale máme celkem jasné signály, že ta hladina pro přijetí, pokud je o ten jednotní test se tak výrazně liší v těch velkých městech a v některých jiných regionech, že si myslím, že to z pohledu veřejnosti není ospravedelnitelné, a podle mého názoru nezbyvá, než začítu nabídku rychle přispůsobovat poptávce, nejtím, že jí uspokojíme úplně, to prostě opravdu není možné u výběroví škol, ale přeci jenom odstraníme v dohledné době ty největší brutální, v důle chvíli rozdíl v tom, co je potřeba podstoupit pro přijetí na gymnázium v Praze a potom v některých dalších městech, kde vlastně jsou dokonce neobsazená místa. Myslím si taky, že vlastně skončila ta dlouhá debata, kterou mnozí z nás pamatují, kdy se vedle takový ten boj mezi zastánci všeobecného středního školství a zastánci profesního školství. Já vlastně považuju tohle epizodou za více mé neskončený prstě jasné, že musíme výrazněji posílit ten všeobecný prod ve středním školství z různých důvodů. A to jednak posilováním tam, kde je to odůvodněné té gymnazijání větve, pak nabídkou něčeho, co je jakým si mixem všeobecného a středního vzdělání a také asi musíme posílit prvek všeobecného vzdělání vlastně prakticky ve všech studijních oborech na té střední úrovni. Vlastně se mi zdá, že schoda o tom je poměrně velká, přestože si pomatují před deseti lety pokusy o zavídrání gymnázií v některých regionách a obsoloval jsem mnoho debat, se zaměst navateli v svědemího sektoru. V své předchozí roli rektora řada z nich se trá před deseti lety pořád domnívala, že se do jisté míry násilným podaří přimět děti studovat nebo učit se věcem, které ani oni, ani jejich rodiče nechtějí. Tak tenhle pokus o násilným je násilné na tlačení části té populace do oboru, v kterým nedůvěřují tě rodiče a děti a nevidívni budoucnost je podle mě jako uzvědčen vlastně smarnosti. Tak ted' nezbyvá než se tomu pokusi při způsobit a tu nabídku rozvinul způsobem,

který jednak bude lepě uspokojovat poptávku, která je důsledkem nějakých migračních trendů, posunu ve struktuře obyvatelství a trá kolem těch velkých metropolí jako je Praha Brno a zároveň se také podívat nad celé k toho vzdělávacího systému a udala ten krok, který v řadě zemí udělali dřív, že se prostě posílí všeobecný charakter středního školství s tím, že ty legitimní nároky zaměstnavatelů se dají také oš 3 jinak, třeba někdy na té úrovni, které mi říkáme vysokoškolské programy, ale některé kvalifikace si mým představí, že se posunou vlastně až třeba po té střední škole. Vystém mluvil o tom, že vlastně tedy budete vyhodnocovat, kde se stala chyba, že není dostatek dat, a podito správní, což je zřejmě dlouhodobě problém České republiky, že chybí data. My tady máme analitika z pakrý serček, který data nepochybně nějaká má a dlouhodobě zbírá. Jak by vlastně tohle vnímáte? Vnímám, že je vlastně nešťastné říkat, že se jako úplně neví, kde se stala chyba. Už se podíváme na to, jak dlouhodobě vlastně se nezvyšuje ta poptávka, jako v nabídka toho všeobecného vzdělání, že ty gymnázias jsou pořád ta pětina, a my je považujeme za výběrové. Ale na jednou se stalo, že i vyšší nebo střední třída, která běžně se na této školy dostávala, zjistila, že to tady končí tady jich cesta a mají se ubírat i jiným směrem. A tohle je strašně nešťastné kvůli tomu, ale tudle tu nabídku jako stát nemůže nějakým způsobem nebo špatně se mu ovlivňuje, může tak maximálně motivovat. Takže nám zniká situace, kdy v Liberci je jen 17% jako žáků na gymnáziích. V Praze je to 25%. A v takovéhle chvíli na jednou my opravdu si hrajeme s tím, že určujeme ten osu těch dětí a myslím si, že hodně nešťastné je ten návyk na to, že gymnázium je vlastně ta výběrová škola a není alternativa všeobecného vzdělání pro toho člověka, pro toho žáka,

který má na příklad 75 bodů
z jednou tyhle příjmasých koušek
nebo 70. Ano,
v chrůdim jeho třeba příjmou, indené,
ale my nevíme,
jestli by na hodou nebyl taky dobrý
v tom, že vzdělání a hned je tady
bohužel poradně jenom ta školáka nechce.
Zatám se, tak je Petryman,
jak vy to vlastně vnímá, to jako učitelé,
stedyjme tomu neprímo druhé strany,
ale ze strany trošičku jiné,
ze strany, která je do toho ponořená vnitřně.
No, mě hlavně přijde,
že moc nemá cenu už
se zaobírat, kde se stala chyba
a hledat vínika.
Já bych tady hrozně ráda slyšela,
co teda uděláme, aby
jsme to zlepšili.
Takže jenom trošku naznaču,
že bych ráda tu debatu posunula tímhle směrem,
protože si myslím, že jsem za
poslední tři neděle slyšela,
jako že za to můžou kraje,
které město jsme v krizi, nejsme v krizi
různá
prohlášení, která, ale
těm dětem příliš, nepomůžou.
A myslím, že tak lepší
odborné debatě, možná někdy
zapomínáme se všichni úc touk,
pak research a honzovi,
že za těmi daty jsou děti
a taky rodiče.
Takže já jsem určitě pro,
abychom nějakým způsobem
akcentovali ty děti
a teď se bavíme trošku jako o nich
dlouhodobě a taky myslím, že te rodiče
do toho moc nezapojujeme.
Takže to
myslím, že není úplně dobrá cesta,
kterou bychom měl jít,

[Transcript] Studio N / Mrháme dětským potenciálem?

ale zároveň znovu zvedám to,
že bych chtěla vědět, co se stane příští rok
i sa matkou
jednoho ročníku 2009
by mě to
poměrně zajímalo
a pak tam mám ešte 2011
takže i dlouhodobí
záměr mě nějakým způsobem
zajímá
a jako učitelka
spíš, vnímám
tu nešťastnost
učitelů
ve smyslu, že nemůžu podpořit
tě děti tak, jak by mohli, lepřečeno
i když je podpoří maximálně, tak to nestačí
na to, abychom využili
tady její děcký potenciál.
Pokud se tahle debata jmenuje
jsi mrháme děckým potenciálem
tak já si myslím, že dlouhodobě ano
že ta reforma je nutná
i v tom základním školství, kde ho musíme
lépe uchopit, lépe s ním pracovat
lépe ho rozpoznat
a lépe ho podpořit.
Já se k tomu určitě vrátím, protože
vlastně
tam sněřoval
i ten můj první dotáz, protože
příští rok prostě
v tomto máte Petro Smulu
a máte ještě opět tisíc dětí víc
Já se teda úplně přiznam, že
jsem tady trochu hrálo na coty
protože můj syn je na osmiletém kivnáziu
takže se tomu elegantně vyhne
ale nicméně
já bych si ještě nejdřív, než se dostaneme
vlastně těm dvěma možná klíčovým otázkám
za prvé, otázte té celkové
koncepce budoucí
a za druhé toho, co se bude dít příští a přes

příští rok, kdy nám douze se silné ročníky
a to se bude musit řešit rychlé a adho
tak si ještě nejdící vzeptám na důležitou věc
která byla také součástí tady toho
co se zeptám pana řešitele cermatu
protože kromě toho, že nebyli kapacity
a my to vlastně nevíme
jak říká pan ministr, to je pravda, my v této chyli
pořád ještě čekáme, jak dopadnou druhá kola
pořád se to přemíla
protože tam vlastně strašně důležitá věc
bylo i to, že protože
není elektronizace
přijímacího řízení
a není tady určitě žádný viník
za to to rozhodně tak to nechci brádnou
to by nevlastně všě nastoupili nově
tak vlastně tohle by mělo
a bude to správně
těm dětem ulevit v tom, že už nebudou
absolvovat to, že se přihlásí na
jenom třeba dvě školy
což už samou sobě je obrovská
věc pro rodiče z ledíka
strategii, které musí zvolit
a na víc nebude se čekat
vždycky desednou, jak dopadne odvolání
posláze odvolací řízení
a vlastně takhle se nám to teď vleče
v cikle deseti deních a více deních
takže opravdu jsou tady ještě děti, které neví
tak ráje mě vlastně říkají
menej jsme schopní říct, kolik se děti
opravdu dostal, já jsem vlastně teď mluvala
jak s Pražským Radmím, tak ze Středu Českým
oni to stále vždy neví, jak to dopadlo
takže se tam, Pana řaditele
vlastně co by se mohlo a mělo
příští rok změnit
tak děláme všechno proto
společně s ministerstvom
vškolství, aby příští rok
ještě byla elektronická přihláška
na střední školy

a osobně nic nevěřeší
nebo moc toho nevěřeší
klíčové je do toho přihlašovací
jeho mechanismu zahrnout prioritizaci
škol, to znamená, aby
děti se v době nebo rodiče
v době podání přihlášky rozhodli
o tom, která škola je první
která druhá, případně možná
která třetí
až po vyhlášení výsledku
na začátku květná
aby už v uhozovkách
neměli to právo rozhodování
a 14 dní čekání
na kterou školu půjdou
a na kterou nepůjdou, když se dostali na více škol
si cejne popěratelné,
že řekněme nedostatek
míst na školách
na druhou stranu
když se podíváte na data
tak oproti minulému roku to není zase tak tragické
v Praze nám přibylo
řekněme 12%
děti hlásících se na maturitní obory
a počet míst
na maturitních oborech v Praze
nám přibylo
takže nám přibylo
oproti linickému roku
asi 6% skutečných
děti nad rámec
volných míst na školách
což není zase tak katastrofické
a když se podíváte
na to co sedilo v médiích
tak loni se nedilo skoro nic
ale to bylo absolutní peklo
takže nepopírám, že těch míst
teď je
nebo netvrdím, že ich je nadbytek
je víc, ale nemyslím si
že 6% je tak dramatický náhrůst

aby se
mělo v médiích dít to co sedilo
a trošku mi teď nahrává
i článek dva dnes pátky na ídnesu
kde vlastně je napsáno
že jednopřeské gymnázium
které otevřilo
třídu až do druhého kola
že jej nevypsalo v prvním kole
tak mělo 1072 zájemců
kteří se hlásili do té jedné třídy
a nakonec to gymnázium
má 22 zápisových
lístků a chvít tam 8 dětí
a nemají je už kde vzít
to znamená, že 1050 dětí
z těch 1070
se dostalo na nějaké
jiné školy, kam se umístili
část z nich
v druhém kole a část z nich
na odvolání v prvním kole
celý ten
problém toho mechanismu je o tom
že kdybychom rozdělili
děti na lepší půlku
a horší půlku
tak ta lepší půlka se dostane
na dvě školy a ta horší půlka
se nedostane ani na jednu školu
i když je místo pro všechny
v tom prvním kole
a dokud se ta první půlka
ta s lepšími body
nerozhodné na kterou z těch dvou
škol se přihlásí
a dá tam zápisových lístek
tak ta druhá polovina je bez místa
a problém je v tom, že se 14 dní
čeká na to, než se ta lepší
nerozhodné u místí zápisové lístky
a potom si ta
horší polovina
teprve bude moc vybírat

nebo dozví se, že na něj
zbylo místo na jedné ze škol kam se hlásili
toto je ten
z mého pohledu největší nešvár
stávajícího systému
a ten se budeme snažit odstranit
pro příští rok, aby tohle
tohle se už nedělo
realně možná
trošku od suneme
nebo třeba o týden posuneme
kdy se děti dozví výsledky
zdabíli přijatí nebo nebyli
přijatí od složení
jednotné přijímací z koušky
ale výměnou za to bude istota
a zmizí
tahle džunglené istoty
a paniky, že se někdo někde nedostal
a neví co má dělat
to znamená například 80
možná 70, možná 90
procent dětí rozdělíme
v prvním kole
třetěk bude vědět, že bude do druhého
kola a budeme se snažit
to druhé kolo
vydefinovat, aby prostě byl
jasně daný termín
tehdy a tehdy v pondělí
můžou začítávat přihlášky do
druhého kola, všechny školy
to budou mít jednotný
a tehdy a tehdy přihlášky
skončí, potom má nějakou dobu
třeba týden škola
na zrealizování svých přijímaček
pak se vyhlásí výsledky
v zrealizaci přes elektronické
přihlášky a rozdělí se
99 procent dětí v rámci
druhého kola a měla
by zmizet
ta panikáta nejistota

aby skoro žádný
z rodičů a žádné
z dětí nežilo
ani den v nejistotě, že neví
jestli se dostanou na tu nebo na tu školu
i když dali 5-10-20 přihlášek
Rozumím, já ještě jenom
k tomu podotknu, že
tam je vlastně zajímavé
co vyste řekl a budu
vtát pana ministra právě na budoucnost
protože vyste řekl, že
v Praze dejme tomu třeba jenom 6 procent
dětí, že jim nějakoby
se ve finále
nedostalo tam, kam v těloch
a protože správně nicméně
nyní tady tady problém i takový
že řadá rodičů
možná jako v rámci toho, že se snažila
vymyslet nějakou strategii
tak třeba ani nezkusila
standardně zkusit
tedy děti dostat chtěla
protože tady vlastně
panoval ten strach, máme jenom tedy dvě možnosti
co když to nevíde
nezkusíme třeba dvě gymnázia
zkusíme nějakou odbonu v šklu
i tam může být tudíž problém
ale já se teď chtěl tady vlastně
pana ministra na to budoucí koncepci
protože jak říkám za prvé
zaujel mě u vás
tohoto, že říkáte výběrové
školy gymnázia, protože možná
třeba by neměla být tak výběrová
že by to třeba měla být
třeba v Evropské unice na těch zemích
je to 50%, prostě
v předních škol jsou gymnázia
tak možná i to třeba by měl
být nějaký cíl nebo lice
že to je první věc, ta celková koncepce

a pak ta druhá věc
co skutečně ten příští
a přes příští rok, kdy nám tam upravdu
zejména příští rok tam
pokud se nezmění výrazně situace
takže bychom vůbec jako nepřáli
v této situaci, takže určitě
asi musíme počítat ze stejným číslem
teď je tam více děti, protože děti
odzáří do prosince, nenastoupili
máme každé 5. dítě na odkladu
takže ten ročník 2008 je z daleka nekončí
a potom ročník 2009
a i 2010 tam mají
v téhle chvíli strašně moc dětí
takže vlastně tyto dvě věci by mě zajímalo
jak nímáte za prvé, co příští
přes příští rok, byť vím, že ministerstvo
nemůže zřídit školy
a je to nějaká širší koncept
z toho všeobecného vzdělávání u nás
tak ten příští rok
podle mého názoru existuje
prostor pro
vlastně úpravu té nabídky
protože vlastně ve všech krajích
včetně Prahy
na papíře existuje
vlastně převisté nabídky
jenom je ve struktuře, která
očividně neodpovídá té poptávce
aby se to mohlo stát
tak připokládá
něco, co možná nefungoval
úplně do vřed minulosti
a té spolupráce ministerstva
školství s řízovateli
při přípravě dlouhodobého
záměru ministerstva
který vlastně je takovým regulativem
těch proporcí v tom systému
a zároveň, který z kraje
je potřeba
vstupit té poptávce

tak aby
ten nový dlouhodobý záměr
hož přípravu jsem po svémenování
a bychom do něj právě mohli
promítnout tu spúšenost
těchto posledních týdnů
tak my ti můžeme vytvořit
nějaký prostor
ze strany ministerstva
který můžou kré vy užít
k tomu, aby některé obory
skrátka omezili
ve své nabídce
a posluli tu nabídku
ať už ke gymnázím
nebo k nějakým licejím
v tom horizontu jednoho roku
mě je úplně povahu
těch nastavení
těch studijních oborů
ale tu strukturu můžeme určitě posunout
a předpokládá to
opravdu vychlou spolupráci kraju
s ministerstvem připřípravě
dlouhodobého záměru
který pak někdy na podzím schvaluje
vláda po připomínkovém řízení
Pokud je od ty dlouhodobější věci
já souhlasím s tím
že máme posílit gymnázi a
já jsem naklonen tomu
prosilovali i tam
kde je ten obrovský převy
z poptávky výceletá gymnázia
byt možná budeme mýřit
třeba k šestiletím, spíšneš, kosmiletím
to se může ukázat
zelen tomu jak bude probíha debata
o strukturě celého toho
základního a středního
stupně školství
myslím si ale, že nám prostě chybí
v té nabídce
vlastně typ institucí

na té sekundární
střední úrovni
které by prostě na začátku
nerozhodovali o to
měslí se měří kšeoobecnému
nebo nějakému
profesnímu zdělání
to je to čemu já jsem začal říkat
s nedostatkem lepšího slova
jako česká i skůli
a prostě typ školy kde děti začnou
vlastně stejně
a v různých oblastech dojdou
daléko podle svých
motivací, schopností
předem rozhodnout, já považil
za úplně fatální chybu
českého vzdělávacího systému to
že na té střední úrovni
strikně diferenciujem na začátku
mezi těmi institucemi
nebo studijními obory
a vlastně nějakou přijímací
zkouškou dřív než to dítě
přijde na tu školu
se vlastně rozhodne, čím má
skončit
a toto flexibilní korykulum
které konec končů se v Československu
které republiky debatovalo
souvislostí s druhým stupním školy
se tady nepodařilo nikdy zavést
a já potřeba mám reflexi
od svého současného
náměstka dríve školského
redního na jižní Moravi
Nantla, který vlastně
takovou na základě pozorování
toho dění a tom zorku jižní Moravi
říká pro část hrđiču je
vlastně ta volba gymnázia
trošku jako výrazem nejistoty
k čemu to dítě bude mířit
to je vlastně i dobré

že vlastně možná
kdybychom nabídli týp
střední školy, která umožňuje
teprve v průběhu
se rozhodnou, kde si dítě
skončí všeobecným
vzděláním gymnasijáního typu
nebo je něčím, co je u nás
označováno jako odborné vzdělání
tak uděláme možná
dobrý krok, k tomu
abychom ulevili tomu přetlaku na gymnázia
která míří jednoznačně
k tomu všeobecnému vzdělání
a pak pokračování na univerzitě
já myslím, že to v pořádku
myslím si, že gymnázia prostě
by měla vždycky být do jisté míry
výběrová rozhodně takhle
že vybíráme deset procent
vyvolených jako s velké množiny
kdy drobné rozdíly
v příjím testu mají fatální důsledky
pro kariery lidí
já sám mám
to profesní zkušenost z vysokého školství
když jsme skoumali
vysokování studentů
na univerzitách, na základě dat
tak se ukázalo, že
řada z nich odkládá
tu volbu dokonce
ještě na úrovni vysoké školy
že přijdou na vysokou školu
a nevědí jistě
si chtějí být právníky, ekonomi
nebo sociologii
řada z nich pro čím to umožně
náš systém si zapíše dvě nebo
tři obory a pak z jednoho
vyprchá po půl roce
které je průzkumem na místě
jako zjišťují, jako co vlastně
je pro ně vhodná cesta

tomu třeba vycházejí v Strické
univerzity, které nechávají
první roční nerozhodnutý
že si můžou vyskoušet lecoz
pokračuje trochu všeobecné vzdělání
a na konci první ročníku
univerzity probíhá ta volba
toho oboru
v naší terminologii
a konec konců
takhle vypadalo vysoké školství
na první republiky kromě medicíny
a práva na filozofických fakultách
se spruvala fakulta žádný obor
nebyl, to byl akorát obor
za končení, ale na začátku se nikdo
nemusel rozhodnout, je si bude
historikem nebo češtinářem
je si chce skončit učitelskou
zkouškou nebo doktorátem
tak myslím si, že na úrovni
středního školství máme
velký problém v tom, že předpokládáme,
že všichni nějak 15 letech
jako jsou stou udělat kvalifikovanou volbu
kam dojdou, a já myslím, že část
té populace objektivně
nechce nemůže
tu volbu udělat, dokud si to nezkusí
a těm bych vyšel stříť
s tím, že do toho našeho systému posadíme
ještě nový prvek
uvidíme, jak se uchytí
budování důvěry
veřejnosti v nové instituce
chvíli trvá, určitě
nemál cenu ve korusit to, co do brze
funguje a snažit se všichni
naklačit do něčeho nového
ale myslím si, že
takovýchle ty vstřední školy
by v tom našem systému byl
namnistě konec koncuma
jeho pobaltí přes severské země

bylitány, spojené státy
prostě takovéle instituce fungují
má to celou řadu
před pokladu logistických a jiných
velikosté školy je důležitá
protože ta variabilita
toho korikula je něco, co si řádá
prostě poměrně velkou školu
která to může vzládnout z lediska
toho dělení těch dětí potom
do různých předmětů
a jich úrovní, ale
tohle si myslím, že je vlastně
kdo který by mohl trochu ulečit
taky tomu stresu, který teď je spojen
dost těmi fatálními rozhodnutími
v 15 letech vapokusi o test
a je rozhodnuto,
jestli jdete tou nebo onou cestou
v tom zdělávacím systému dál
a to už předurčuje
hodně ty profesní volby
které pak se dál otevírají
a bych se přimlouval za rozložení
těch vole pračí do času
na základě
příjmej zkušenosti těch dětí
s vlastněstím
jak dokáží zvládat matematiku
nebo jazyky
nebo společen skovědní
nějaké předměty
ale testování podle mojej zkušenosti
s té vysokoškolské úrovně
je
docela spolehlivý nástro
jak třeba identifikovat
takovou pravděpodobností zhavarují
na té zdělávací cestě
ale testování
jako nástroj vybírání
jednotek procent
vyvolených je vždycky
vystaveno prostě

té nepříjemné
vlastnosti, že
drobné rozdíly
vstůsobují fatálně rozdíly
nemá se používat
vlastní zkušenost, které jsem byl
vybrám ke studiu na univerzitě
setí lidí 5
jednou za 5 let
to byla výběrovost
univerzitního studia
a tam droboučkový rozdíl
že ho jako úplně nepatený
v testech, které probíhaly
celý den, způsoboval
to, jestli člověk se dostane na obor
který chce studovat
nebo někam úplně jinam
tak já jsem přízni v cem toho
abychom ty fatální volby
raději trochu omezili
v tom současném vstavu
nemůžeme podle mě pokračovat dál
Já zeptám
tady v návaznosti na to pana ředitele
protože vy jste vlastně těch
kteří tyto testy tvoří
a tam opravdu hrají
zejmé naprávy v Praze
a v těch místech, kde prostě ta
poptávka je veliká rola
zásadní roli opravdu 1-2 body
vy na jedné straně ty testy
jak sami vlastně říkáte
sněřujete na to, aby se ty děti
řadili
ale jsou tam některé otázky
na které vlastně si stěžují odborní
s toho důvodu, že to je strašně úzké zaměření
a vlastně odpověď
cerma to býváme, ale chceme
ty děti rozřadit a toto jsou ty body
jenom pro ty nejvyšší děti
pro ty nejlepší, ale zároveň

přece chceme do toho
systému vzdělávání dostat
toto všeobecného systému víc těch dětí
a těmto právě tedy ten jeden dva body
z těch opravdu jako mnohdy
a těch dětí ukážu, že ty děti
dokáží lépe abstractně v tomto věku
přemýšlet, což ale obecně musí
znamenat, že z nich budou fantastičtější
lékaři nebo jaderní fyzikové
tak přesto tyto body na těch takových
opravdu jako by otázka
a které nejsou úplně součástí
všeobecného přehledu jako hrají
tu zásadní roli, jako jak třeba
toto vnímáte, myslíte se, že ta koncepce
v této chvíli toho testuje nastavená
správně?

Tak mětěžky do vádíku
pod se můj syn nedostál
a kdyby měl obod víc
tak by se změnil jeho života
dostal by se na vysněné gymnázium
jen že ono je potřeba si taky
říct tu druhou stranu mince
když by se tam ten můj syn
v obodu dostal, tak by se někdo
jí nej nedostál a změnila by se
naopak životní dráha toho
kdo se na to gymnázium dostal
a on by se tam nakonec nedostal
protože by ho někdo vyšoupl
z toho 30. místa.

Máme katovské
a není toho tom, že kdo dosáhne
50 bodů, tak se dostane na gymnázium
a kdo 49
tak se na gymnázium nedostane
tam by ten bot navíc
a na míň, nebo obod více, obod méně
opravdu rozhodoval
o osudech toho, jestli se dostanou
na školu nebo ne, ale
tady byť realně

o těch osudech taky rozhoduje
tak to jenom rovná do pořadí
ale mění to osud za osud
co se týká
konkrétních příkladů
nebo úloh v testech
tak já mám rád vždy diskuzy nad konkrétním
příkladem neobecně
protože každý vždy říká
tenhle příklad nebo tato úloha
má dvě řešení
tato úloha není v rámcových
zdeňácích plánech a tedy
ale když potom přijdem do diskuse
a chci slyšet konkrétní úlohu
která byla údejně špatně
ať už v maturitách nebo v přijímačkách
k tomu, že všechno
v těch studijních plánech bylo
a většina úloh je jednoznačná
jak zadání, tak řešení
takže já na to nemůžu
odpovědit jinak než
že co se týká
ale spojně letošních testů
jak přijímaček tak maturit
tak podle řekněme
10 odborníků na vzdělávání
a na školský systém
všechny úlohy byly v souladu
se vzdělávací mi plány
s chválené ministrstvem školství
a ty testy byly
cermatem připravené
tak jak jsme měli zadánu
od ministrstva školství
Jak pakříseč nebo
jako datový anavityci vnímají
tady vlastně ten systém těch přijímacích zkoušek
tak jak je nyní nastaven
s těmi to testy
Tak tam je asi spousta pro mění
takže ta první je
vlastně procento dětí

které se ubeckím jednotním přijímacím zkouškám
takže to znamená
že se nám nějaký procento dětí
už jako ruší ty svoje vzdělávací aspirace
a říkají, my jdeme rvnou na to učilište
jo, tady dítě ukludci vy
a to je vlastně jako nějaká první chyba
která by se mohla právě eliminovat
tím, že by se přesunul
ten test na tu základní školu
a třeba by jim ten výsledek napověděl
podívej ty nejsteš tak špatné
ty můžeš pokračovat dál
neposluchaj prostě to svoje okolí
od toho učitele a ty jsou až patný známky
tak to je první věc
a potom další věc
která tak jako rezonovala
v médiích, ale my jsme se na tom jako nepodílili
je možná, jsem tam nějaký
jako nešťestný strovnávání
těch dvou termínů testů
na kterým asi
později, jako se třeba
ještě může pracovat, že
se podle nějaký analýz
tvrdí, že ten první test
nebo ten druhý je lehčí, nebo těší
způsobem, jako si myslím, jako málo
komunikováno, že by to mohlo
jako v té veřejnosti
třeba vyvolat nějaký větší 100 tedy
by se na tomhle zapracovalo
a jinak my se
klaníme k tomu, protože to taky se
ve veřejnosti hodně jako proklamuje
že by se třeba ty testy mohli zrušit
ale to si nemyslíme, že je dobrý krok
kůli tomu, že pokud my
si nyní stěžujeme na to, že je pár úloch
špatně v jednom testu, který
opravdu tí odborníci dělají
tak pokud by jsme tohle rozpustili
na ty školy, tak by se na jednou

sehá dalovo, jako stovkách a tisících testů
a to jako taky není ta správná
věc, to znamená, že
z našou pohledově nejlepší, jako investovat
pro středky, například, které
se opravdu dobře užetřujeme na těch maturitách
jako vážíbesei toho, tak ty přece okamžitě
můžou právě jít do těch dalších expertů
a do těch postupů, jak tohle to
nějakým způsobem zlepšit, protože
níže na každého experta úředníka jsou
jako v hry jenustí velmi kritizovány, ale
jsou důležité, takže
nějak takhle to vnímáme a potom
samozřejmě jako než časme
sledovat to, že jsou
proměnlivé
čísla k těm přímácím zkouškám
nebo jednotním přímácím zkouškám
v různých krajích, že prostě
v některém kraji, v některém okresu
si tě děti věří méně na týmaturitní
ubory a v některých více a často
i když jsou to nízká čísla
toho šetření národního periodické institutu
tak někdy rozhoduje například
jako dálka té školy
kde to dítě chce studovat
a třeba to rozhoduje
často i jako v 50%
když jako malého počtu vzorku
malého počtu žáků
a ty rozhodování rodičů
to je třeba jenom 30%
takže tam jsou takové vlastně věci
když my plíváme tím dětským potenciálním
tak taky kulitomu, že im jako ne
vzíme tyto možnosti
že je třeba úplně
už tím, že někdo se hlásí
na úprímací skutku a někdo ne
a potom třeba, že v tom vašem městě
je jenom toto učiliště
kde budete vyrabít klimatizace

a jako je špatná nějaká dostupnost
jako těch dalších míst a na tom by se měl zapracovat
a jenom je škoda ještě,
že my taky vnímáme to,
že o tom odborném školství
o tom posílení tý všeobecný
jako věci ve se mluví hodně dlouh,
v tom dlouhodobém záměru od roku 2019
ale u tý kolonky v tý strategii
svítí celou dobou jenom v přípravě
a do roku 24 se to jako nestalo
nebo 23
a teď je to nově plánováno
teda asi projde revizí, ale bylo to
plánováno na roku 26 to do končení
tak věřím, že se to třeba nějakým způsobem urychlí
protože nemusíme těm rodičům dát důvěru
že například, když znikne gymnasijální
třída na střední odborný škole
protože se tam najdeš klobnej
na stáž i nějaké humanitní věci
tak na stavepce se úplně v pohodi
může to dle to učit
ale minulej rok, když byla ta dleta poptávka
tak byl v tomto problém, že rodiče
se na tyto obory nehlásili
že v druhých kolek tady byly místa na gymnáziích
na středních odborných školách
možná je to chyba i prahy, která to komunikuje
přes excelové tabulky
ale na tom dle všem by se dolo
nějakým způsobem zapracovat
Rozumím tam
způsobem tomu správně, že by bylo potřeba
vlastně asi zlediska i dat
mít nějaké to všeobecnější gymnasijání
zaměření i v menších městě
kde by to třeba byly nové třídy
dejme tomu na nějaký odbornější školách
nad tím já vlastně často přemýšlím
protože o tom se ho dímoví ve druhých kolek
teď Praha se skutečně popoušela
vypsa ty gymnasijání tříd na různých místech
nebyla to jenom Praha

ale já bych si to chtěla představit
vlastně v praxi
konkrétně třeba na odborných učilištích
by to asi ani nešlo
v této chvíli protože tam jdou
nějaký ten sudí rychlí týden
rozumím lid tomu správně
nicméně na tu praxi bych se spíš etela
ménna odborná učiliště Petri Mazantsové
protože přesně tak kde by vlastně
byli tě učitelů dejme tomu
že by na stavevní školách nebo na stroní
plůmyslovkách bychom zřídili
a určitě by to bylo správně
v gymnasijání třídy
který by to úplně stejně mohli učít?
Já bych tomu neříkala
gymnasijální třídy
ale říkala bych tomu ty všeobec ne třídy
nebo nějakým způsobem liceum
prostě podme to trochu
odlyšovat, myslím si, že je to důležité
a zamozři mě jak kde
jako ta
proměnlivost učitelská
ve smyslu kvality
je opravdu jako různorodá
je hodně jako regionální
a v Karlovárském kraji máme třeba 20%
kvalifikovaných učitelů
tak tam asi to třeba bude nějakým způsobem horší
tak záleží podle mě na tom
jak by ten stát
to če mluvil Honza
jak by ten stát je podpořil
v tom smyslu
tady je nějaká vize
toho, že gymnáziu mě je něco lepšího
co se týče didaktiky
já na gymnáziu učím
a o gymnázích mám přehled
a není lepší zhlédiska didaktiky
má lepší vstupní úroveň
takže prostě je jednodušší

tam učit
ty děti jsou motivované
pochází z dobrého sociálního prostředí
učila jsem na odborné škole
tam je to samozřejmě učitelské
jako daleko náročnější práce
ale rozhodně se tam dá nějakým způsobem
působit ve všeobecnějším smyslu
a myslím si, že je to ta cesta
kterou máme jít
nicméně
jsem fakt přesvědčená, že
ty učitele na tomí te nebudeme
když je průměrný věk český učitelé
50 let
a on nebude chcít jít
do něčeho jako nového
budete prostě učitelé
jsou strašci hodnot
jsou to tradiční konzervativní lidé
to znamená, že po 30 letech kariery
nebo po 25
vy máte na jednu jako úplně
překopat to jakým způsobem
jste učil, máte nějakým způsobem
jakoučit jiného
myslím si, že to samozřejmě
na některých místech bude jako velmi složité
na těch místech, kde už ten problém
aktuálně strukturálně jako by je
to znamená v těch regionech, já jsem třeba
ústecký kraj, tak tam bych to vydělá
jako samozřejmě
nějaký zásadní problém,
který bychom museli řešit
ale ještě jsem se chtěla
vrátit k tomu přijímacímu řízení
jenom na skok, mě tam z toho
teda úplně vypadl ten časový faktor
který já jako to, že ta přímačka
je prostě omezená časově
já jsem letos u těch přímaček
a já jako zadevatel
měla jsem tam dvě

vyložení jako nemocné děti
jedna holčička měla 9 a 30 horečku
a prostě trvala na tom, že tu z koušku
bude dělat, jenom jako chci říct,
že ten tlak je jako opravdu obrovský
a že třeba
ten časový faktor já považuju
za velmi diskutabilný v tom
když já jako učitelkám
mám ve tři děti, které jsou
velmi přemýšlivé, ale potřebují
ten čas, jako nebudou
já jsem jako prostě
pracovat jako podklakem
a já nevím, nebo vlastně vím
že si myslím, že v 15 letech
nemáte jako
pracovat podklakem na něčem
na čem jako může záviset
jako váž budoucí život
takže o tom
jsme se jako by vůbec nebavili
a považuju ten časový faktor
jako opravdu za velmi
složitý a pak ešte
co se těch přímeček týče
tam vlastně jako opravdu jako vůbec
hon za to trochu naznačil
se nebavíme o těch dětech
které k tím přímečkám jako
třeba nedojdou, nebo tam dojdou
a ten test vidí po prvé v životě
a vedlení chci někdo, kdo chodil na kurs
a viděl ten test prostě už
o půl roku zkouší, jo
to je všechno to, co prostě
nám zvyšuje jako rozdíl ve vzdilávání
a je to, co tenhle stát
by neměl chtít, protože
si tím prostě konzervuje
velmi nespokojenou budoucí generácii
občaní
Pane ministre
Pane ministre, samotná koncepce

přijímací zkoušky, my jsme teď vlastně
slyšeli, že z lediska
pak lýseč, který je velmi renomovanou
institucí, to, že ty zkoušky
jsou je správně, protože jinak by se
jen z princí pochápali to správně
dokud to intepretují správně
protože jinak by tisíce v škol si dělalo svoje
třeba na základní školy
teď slyšíme a to je
nepochybně pravda, že tam je
opravdu jako plak z lediska toho
času a pak je tady věc
o které se vlastně ještě nemluvole
já jsem to sama na svých dětech zažila
v okamžku, kdy tě děti mají
motivované rodiče
kdy tě rodiče navícou ochotní
i vlastně zaplatit ty kursy
protože i ta samotná zkouška
která pod otýkám se domlívám
kde tím směrem kam my chceme
vlávání ona se opravdu ptá
třeba to je čistě hodně na práci
s textem byt nejině
tak přesto vlastně ty děti to třeba
jste v školy mnohdy neznají
a když neabslovují ty kursy
a neumí ani tu strategii
vlastně tvořit ty testy
tak jsou strašně hennikepovány
což zase v tom školství nechceme
dovedete si představit nějaké
změny ani ne tak v té elektronizaci tam
předpokládám, že opravdu ta práce
na tom vaše i tady panaředitel bude velká
v nějaké koncepci nebo v nějaké
třeba, nevím jak to říct, uvolnění
časovém rozvolnění, vím, že jsou tam děti
které mají déle času, pokud mají na to
nějaké potvrzení a tak dále
ale obecně ten plak skutečně může
být nepříjemný a zase ty nůžky
nám to rozevívá

Já jsem toho názoru, že přišel čas na to, abychom prodloužili povinou školní do chás skuták, aby zahrnula a spoň dva roky střední školy teď jako s mou pohledu nebo 9 plus 2, ale prostě aby tam byli dva roky střední školy a ty dva roky střední školy až na nějaké výmky by v zásadě měli sledovat pořád všeobecný model s nějakým prvkem profesí a musíme vytvářít takovou kapacitu těch střední škol a takovou flekxy byli tu toho povykua, aby vlastně ty testy, jako neměli tohle strytně selektivní povahu jako významnou částé nabídky dala by se tam měl šanci téměř dostat s prominutím každý začít a někdo prostě skončí po třetím roce výučním listem protože prostě zjistí, že není studijní typ a po 3 letech jako vlastně skončí nebo po 4 letech, ale de facto s výučním listem a někdo sté samozřejmě školy odejde s všeobecným typu, ale nerozhodovat těmi testy o to si myslím, že může ustat, ale ne v té míře, jako je to dneska protagymnázia ta si budou prostě více selektovat, mají při zachovat nějakou odličnost od zbytku toho systému a pak tady musí být robusný částé nabídky

kde je to korykulum přiměřeně
flexibilní, a kde ten
převisté poptávky nebude
téměř žádný, protože
těm přecháším rozhodnutím a budeme
spolehat na to
testování v míře, která prostě
není úplně zdravá,
ale souhlasím s tím testování
nemůžeme opustit už úbecné
v tuhle chvíli to centrální, protože
já si dobře pamatuje doby,
když se psali na vysokých školách
ty testy na koleně a materi,
že to dostávali jako
prostě lidí, kteří nikdy
jako se nezabívali konstrukcí testu
a ti prostě vyrábili znaostní testy
které se používali
jako vlastně ten nástroj výběru
já
myslím, že není v silách jednotlivý
škol, prostě vyvinout kvalitní testy
stejně musí spolehat
na nějakou odbornou expertízu
někde jinde, za kterou budou budu
vplatit, nebo prostě
i nabídné, teda v nějaké
míře stát. Já jsem
vřízněvcem toho, abychom
na centrální úrovni nabízali
i nějaké subtesty, další pro
před typy studijních programov
začátej bude zřejmě
pan ředitel
mluvil se mnou
jak Angličtina je perspektivně
jeden z možných kroků, ale musíme
jako přemýšlet i o tom zdaptřa
pro techničti oorientované
studijní obory, nepřipravíme
nějaký subtest, který by byl
profesionálně připravený a mohli
o ty školy použít, protože

vyvíjeci na koleně testy
fakt není možné, protože
tam pak jako těch spodů bude
mnohem víc, validy
a těch testů bude pochybná
mnohem víc než toho centrálního
testu, o kterém vždycky bude hádka
vždycky budou otázky, které budou
někteří považovat
znešťastně formulované
to tak je. Tak já jsem
příznivcem pravdu toho, abychom
odstranili ten obrovský
převíz a stres, tím,
že nabídneme prostě jiný typ
vzdělávací instituce
respektive flexibilního studijního
oboru, který by byl
postavený jinak. A to je podle mě
jako vlastně řešení to
středně dobré. To krátko dobré
může být
jako samozřejmě debata o tom,
jestli máme úložit časovému tlaku
jestli máme nějakým způsobem
debatovat ty pokusy
jejich časování.
To je jako možné ladení
a podle mě opěněnej odstraníme toho
jáderu toho problému potřebujeme
přivést na střední školy i děti,
které to zatím prostě ani nezkusili
vzdali to, tak jako
tom kolej dám luvil prostě
toto testování
je třeba odradí o to, aby to
vůbec skusili a já
jsem byl minulý týden
na Karlovarsku a obýžděl jsem některé
školy a zetkal jsem se
zhradou ředitelu
a vlastně ten problém
koncentrovaný, že ale extrémně, protože tam
takových děkí, které

v patnácti letech
vlastně skončí se vzdělávání mymnohem
víc na tím, co v Praze se nic nestane,
když prodloužíme školní
ducházku, protože bez tak skoro všichni
pokračují na střední škole
tak prostě v některých regiil nech je
ten podíl těch dětí vysoký
a tam možná plítváme talenty
opravdu jako v masovém měřítku, protože
ty děti nedokážeme jako
vtahnout do toho vyššího stupně
Já se, pan ředitele
Já se zeptám, pan minister
tady mluví o ladení něco jiného
jsou subtesty, my ze spolu i vlastně
dělali nějaký článek o budoucí
anglečtěně je možné, že vzniknou
další věci, nicméně ladení
těch samotných klíčových testů, matematiky
češtiny dovedete si představit, třeba
vysám nějaké změny v těch testech
ještě v příštích letech?
Já se určitě nebráním
vlastně nedefinováno
bude jak ten test má nově vypadat
nebo jaké mají být změny
To nejhorší je
když změníme ty testy
neřekneme jak
a děti potom budou překvapene
u přímaček, že tam bylo něco
s čím nepočítali
a začne se říkat, že to
se nemohli naučit a podobně
když proběhli přijímačky
tak bylo usměvné,
že polovina národa si stěžovala
že se na ty testy museli naučit
a druhá polovina národa si stěžovala
že se na ty testy nedalo naučit
a teď jako je otázka
co je správně
To, že když existuje

nějaký test
tak existuje bizniskolem doučování
a snaha x rodičů
vylepšit výsledky
svého dítě, to je v těch testech
to je věc, která
prostě existuje
víme, že není dobré
ale nelze se jí zbavit
není to vlastnost
školského systému
ale je to snaha rodičů
posunout to svoje dítě
v opár bodu výštím, že
bude víc času věnovat učení
a teď samozřejmě jenom otázka
jestli to je placené učení
nebo jestli se těm dětem věnov
ty samé rodiče nebo jestli jim
ten prostordá škola
když budu trošku ošklivej na rodiče
tak řeknu, že
když rodič zaplatí svým dětem
do učování
tak vlastně si platí
čas cizího člověka
aby on sám
rodič se nemusel věnovat
svým dětem
mám krásný
když na to ten rodič
třeba nemám sociokulturní
jedna věc je
je to větrivní přijde fak
jakou?
prostor metro
takhle to není jenom o tom,
že ten rodič musí být chytřejší
než to dítě a musí ho učit
tam jde primárně o to
aby to dítě
se věnovalo třeba té matematice
a počítalo příklady
a nutně to nemusí být o tom,

[Transcript] Studio N / Mrháme dětským potenciálem?

že ten rodič jako mu bude vysvětlovat
to, co neví
on s tím už je počítat
nakonec to dítě příklady
které nezpočítá, tak před se ve škole
zeptat učitele, jak se daná věc počítá
a primárně jde o to
aby dítě
doma počítalo
skrátka
pokud máte dítě, které
odpracuje 3 hodiny matematiky
týdně ve škole
tak se dostane na nějakou úroveň znalostí
a bez ohledu
na to
jestli patří k lepším nebok
horším, tak když
věnuje dalších 5 hodin matematice doma
a teď je úplně jedno, jestli bude počítat samo
nebo s někým
tak se někám posune
bude trošku lepší
a logicky bude mít lepší výsledky
než to dítě, než ono samo
kdyby nepočítal
to je prostě odměná za tu práci
kterou
tomu dítě věnuje
ale my bychom přece neměli teď díti
odměňovat tím, že dostanou to
vzdělání následující to dítě
by přece mělo být připravené z té školy
takže
takže vlastně
jako ta práce navíc by tady teoretický
vůbec pítne měla
nicméně já bych teď dala prostor Petře
a potom Honozovi hlásili se
Žešení by bylo zakázat rodičů
do učování s liti
Já se ovlouvám
já bych Petře dala prostor teď
Já přemišlím kde začít

jestli
vlastně pané řiditev
měkdy něco četl o snižování
rozdílu ve vzdělávání
a o tom vstupním
jako o té vstupní liny
kterou to dítě má každé jinou
moje čtyři děti
s dvěma rodičí vysokoškoláky
měli tu vstupní úroveň tady
a mojej někteří
aktuální studenti, kteří mají třeba
mamiňku samozivitelku
která opravdu nevýmysly
má možná vydělá na ty kurzy
nevýmysly může protože má dvě práce
dohlížet, aby někdo dělal čtyři hodiny
matematiky týdně prostě nemůže
my nám přece by mělo jít o to
abychom výrazně posilovali to
že vstup dětí
do toho vzdělávacího systému
středoškolského
není závislí na tom
jakou mají podporu doma
protože prostě teď jasné
že ten systém velmi upřednostňuje
děti, které tu
to sociálně ekonomické zázemí
mají dobře
opravdu není
a není to jako vaše chyba
že od vás odešel otec
nebože vaši rodiče mají nějaký problém
nebože vaši rodiče
mají jenom výuční list
z nějakého důvodu
a možná je ani vůbec nenapadné
že to dítě by mohou aspirovat víž
takže tohle je pro mě
vlastně jako absolutně nepředstavitelné
a jenom ještě jednu větu, kterou k tomu mám
že by na to měla
připravovat škola

když máme silně kompetenčně
uděláme kurikulum základních škol
a je to tak dobře
protože tenhle svět ukazuje
že to co potřebujete
jsou nějaké osobnostně sociální dovednosti
proto, aby jste v tom světě obstály
ale bohužel
u těch jednotných přijmatých zkoušek
a já se teď chci vyvarovat
k tomu, abych řekla cermat netestují
ale netestujeme jako národ
protože je to naše odpovědnost
naší společnosti, nejenom cermatu
netestujeme
jako kompetence
testujeme prostě
pardon
nějakou přípravu
kterou, pokud je ten učitel osvícený
pokud je na to má prostor
pokud podlehne takhle v rodičů
tak to udělal
a já jako učitel na gymnáziu
velmi narážím na to, že
vlastně nemám učit ty kompetence
ale mám učit tláčkovce
na naučit biologii
když se hlede filozofu
protože vlastně to se vyžaduje
přístupu na vysokou škola
to je úplně stejný problém, který replikujeme
od tý základky na tu střední
takže nepříjde
při nejmenším troupalé
říct, že
vlastně
ty děti, které nějakým způsobem podporují
rodiče si zaslouží být přijatí
a o to nám de, ne
kde nám o to, aby všechny děti
pokud možno
můžete užít svůj potenciál
a padle v debatě o potenciál

Já vás nechám se reagovat
Pane řediteli, ale ještě nejdřív se hlásil
tady pam
Děkuju, děkuju
Já v týdletí debatě
jsem si vědom, že to nikdy nejde vyřešit
naprosto jako kompletně ten problém
ale jsem příznil vse takových
nějakých jako řešitelných věcí
kdy například
pokud tady máme problém, že to dítě
tak přece to je
jako úžasná příležitost
proto bohužel na tom závisí kapacity
a finance ministerstva, které často nejsou nejvyšší
ale
tak přece můžeme vymyslet
navrhnout nějaké prostředí, kde to dítě
ten test uvidí už předem
a budouk se mu tam naharávat ty úlohy
a vlastně nebudeme ho nutit z tahovacy
dvě PDF-ka, který si musí dát vedle sebe
i když káku, že někdo by to považoval
za jako dostatečný a že je to úsměvný
ale takto
bohužel je, že přesně todlej často
ty děti může odrazovat a samozřejmě
potom můžeme říct, že za to můžou rodiče
a jsme tady v té spirále znovu
ale je to něco, co
jako v různých státek funguje
kdy například ve Finsku se takhle dělá
matury tam a je otevřené prostředí
můžou tam učitele tam po ověření
nahárava jako úlohy
a všichni se v tom nějakým způsobem
můžou na to koukat
a je to nějakým způsobem přístupné
a druhý krok
je vlastně nějakým způsobem
debata od těch nerovnostech
v tom smyslu, že
kdy jsme se měli, jak se říká, zaměřit i na ty kompetence
a například u těch jednotných přímácích koušech

pokud se nemílím
tak chybí slohový cvičení
který třeba jako držíve
bylo komplikované kvůli jako kontrole
ale dneska už uměla inteligence
opravovala částí odpovědí
všechny, si nejsem istý
ale jako v Austráli
se i schoušel ve si opraví slohy
a opravila je úplně stejně
jako davších 100 expertních odnotitelů
a jediný prece to nestole
protože tomu zatím nevěří
ty odnotitelé
ale pořád je to vlastně něco
s čím ta tvorba toho textu je
přesně to, co z toho řáka
nějakým způsobem vysají
ty jeho kompetence
protože je tam nějakým způsobem
se do toho můžu promítnout
kritické myšlení, hřešení problému, krátivita
je tu první věc
i ten veřejný sektor může
těm dětem nějakým způsobem pomáha
trochu, pokud si teda myslí, že je to za potřebí
Já nechám teď zragovat pana ředitelem
Já jsem nechtěl, aby to
vznělo tak, že schvaluju
sociální nerovnosti
ve vzdělávání
já pouze říkám, že tady ten problém je
říkám taky stejně jako vy,
že je to špatně, že bysme s ním
měli něco udělat
ale prostě fakt, že dítě, které
učí, dosáhne lepších výsledků
než kdyby se neučilo
to je prostě prostý fakt
a je úplně jedno
jakým způsobem
se ta jeho snaha
vznikne a výsledkem
jsou lepší výsledky dítěte

říkám, že je špatně
ten bizny
s kolem do učování
říkám stejně jako vy, že by mělo
můstatčit vzdělávat si na školá
ale
celý tě celá ta spirála
začala tím, že někteří
rodiče začli své děti
doučovat nebo platitým doučováním
a v tu chvíli to je spirála
která asi nejde zastavit
buď se nebude doučovat
nikdo nebo všichni
a jinak tam bude vznikat ten rozdíl
který je špatně za nás, za všechno
za mě i za vás
a ne měl by ten tlak
vžná zkusím na Petru a pak na Ministra
asi úplně stejný nevopodobný
můžeme tomu spíše na školy
protože jak když se podělám
na tě přijímací zkoušky
tak já nemám úplně pocit
že by tam byly otázky
faktografické typu láčkovci
nemluvíme o biologii
ale že ta čeština
cice tam má vlastně část
toho zaměřenou
neudejme tomu na nějakou investickou znalost
ale ta část je menší
tam je práce s textem
ale naše děti a to by možná byl problém
být kompetenčně
aby byly schopny pracovat s tím textem
a odpovíde na tím otázky
z toho textu
je tam i spoustajný dotaz
o kterém se mluvovala
který me připarel hodně rozřazovací
a bych tady uvedla nějaký konkrétný
já se malo říkala, že byl chybný
já se musí říkala, že tam ted'

děti opravdu se jenom rozřazují
na základě abstraktního myšlení
konkrétně to bylo, že teď děti
měli najít tříslabyčné slovo
a opravdu byla obrátce
a to pod tlakem skutečně na to přitne
musí ani dospělí
nicméně, těchto dotazů tam je ména
a to mají být ty takzvané rozřazovací
pochopela lísem tu správně
přiaťo tam je ale hodně práce s textem
ale naše děti to neumí
protože ty školy by by měli je mnohdy
základní školu, tomu nevedou
takže já se vtám, Petro, jsi třeba
z písby toto nemělo být
víc jako by směřovánok učitou
a je spousta učitelů co to dělá
když je s malou ring vystikou třeba v Češtině
když jsme vzali Češtinu jako příklad
jestli tě učitele jsou na to připravení
protože ty výstupy už teď
v rámcovém s dělávacím programu
i jsou si třeba dětvoří revize
ale vlastně s řinně půjde tím to stejným
kompetenčně gramotnostním směrem
takže jak třeba toto vnímá
tě jste tě učitele třeba
nemají pocit, že by
vlastně někteří jiných kolegové
aby třeba tě děti byli i schopni
napsat nějaký text a kriticky uvažovat
nad nějakým jiným textem
Tak já myslím, že když jste učitel
na základní škole a učitele Češtinu
tak v 8. a 9. třídě
vlastně jste vám třeba vůbec nechce chodit do lídlu
protože potkávate ty rodiče
ten tlak na toho učitele je opravdu obrovský
to znamená
podme si jako říct
takže tam pak jako říct
no myslítejti prostě
jako s těmi dětmi čteme

vládáme si co jsme z toho textu pochopili
což by teda třeba vesvedlo
k nějaké čtenávké gramotnosti
vyšší a k nějakému kritickému myšlení
to si myslím, že ten rodič nepřijme
to je jedna vědť
a druhá věc je
že
z nám učitele
kteří učí kompetenčně
velmi dobře
jsou to skvělí kantoři
a konkrétně mám na mysli jednu kolegini
která říká no a já si v pohodě
učím celý ten druhý stupeň
jako kompetenčně, fajn
a pak prostě
v prvním pohledíte 9.3.
tu nalejí vačku k těm přímačkám udělám
ale to zase souvisí
s tím, že prostě
ta strategie toho testování
je prostě
naučitelná ve smyslu
jako učíme ty děti
a dáváme jen pak líhodu
si říct jako v nejtřívsi to projdi
teď si vytipují úlohy, které ti nejdou
tam jsou stejné typy úloh
takže se to dá pozna
a podobným způsobem
takže já si myslím, že je otázka
a to myslím navazuje na to,
co říkal pan minister o tom
prodloužení školní docházky
jestli teda
účilem základního vzdělávání
je teda připravovat děti pro život
nebo na to přijímací řízení
já si myslím, že se to jako
aktuálně vopravdu jako nekreje
a já si myslím, že prostě
základní vzdělávání
ať už je 8 leté, 10 leté

je prostě příprava na život
a ne na test
Já rozumě hned panu ministrovi
k tomu dám slovo
já jsem to spíše měla
tak, že mě přijde, že učitelé
často říkají musíme naučit
děti vedlejší věty
a tak dále druhé vedlejší vědy
protože budou přímačky
ale to v těch přímačkách je minimálně
tam je právě ta práce
k tomu pochopeli ten princip
neumí to, jdou prostě
zastradeným způsobem
to samozřejmě potřeba přiznat
ale pak je teda jako otázka
jestli prostě
a to je možná otázka na pana ministra
jestli ta úloha s tím obráncem
je třeba zrovna
jako ukázka toho, co u těch
přímaček máme testovat
protože já si myslím, že jako v časovém presu
a při
vědomí toho, že my jde nevíme o tři body
ale za kolik prostě to je
bych na to asi nepřišla
myslím si to fakt
já jsem tu otázku právě použila
příklad té otázky
já jsem jí použila jako příklad
té otázky, která není
to otázku pracují s textem
ale která se jen opravdu jenom
rozřazuje děti na základě
nějakého rychlého a pstrakního myšlení
což v tom věku v 9,3
jasně není úplně ideální
nicméně, já si cetať pana ministra
když se třeba možná i ty přímačky
nemohou být nástrojem
k tomu, aby vlastně ty školy víc
učili pracovat tě děti

jdejme tomu, když mluvíme o těch humanitích vědách
s tím textem a s kritickým myšlením
a ne, tolik s tím mémem memorováním
což se mnohdy děje a přitom
vlastně i ten sermat upozorňuje
že k mi přece nechceme tolik memorování
my chceme, aby to dítě rozumělo
tomu, na co se ptáme
no, já vás tak poslouchám
já
tak z toho názoru, že
vlastně nejáme jinou cestu, než prostě
oslabit fatální význam
toho testování pro ty dráhy
to je jediná cesta
a to neznamená
opustit testování
ale dám mu přiměřeně i široly
my jsme fakt jako nastavili
systém, který je vlastně jako
jako pro všechny ty aktéry
nějakým susem nevyhovující
tak učitele nutí, aby místo
dělali místo toho, co považují
zaspravené, aby chystali na testy
dětí místo toho, aby se vzdělávali
se učí na testy
že jako predikční schopnostě
v testu nejsme
z to úplně jako ověřit
my když jsme to daly na
vysokoškolské úrovni, tak se ukázalo,
že testy studijních předpokladů
jsou fajn, pokud je o predikci
úspěchu v přírodních vědách,
a mají negativní koralaci
s úspěchem studiáty historie
protože potřebujete vlastně
a schopnost porozumění,
který ten test neměří.
Tak prosím, já jsem toho názoru,
že testy máme li
rozhodovat o veřejných prostředcích
transparentním způsobem, což veřejnost chce.

Jo, zároveň
prostě nesmíme otevřít cestu libovůli,
že si každý příme koho chce,
jak chce podle toho, že se podívá se okna,
tak prostě testy jsou asi jako nezbytnou
součástí
toho procesu
přechodu mezi těmi stupni,
ale musí hrát moje menší roli
a to jsou vysílci, co je
strukturů tENE bitky a povahou
těch studijních oborů.
Já se z toho nedostaneme, protože
pohyboku, ten tam jako můžeme
vylepšovat, toco ako
nějaké otázky můžeme venchat.
Já bych taky buvráč ho nadzvalil
už dnes kome s Pónam vějkou
v rišnosti a
v té rišnosti
ochronné jako vlastně
z toho nevedajé jako jiná cesta než
že se vrátíme, nebo vrátíme,
že nájsne mě nějakou rozumější rovnováho
mezi významem toho testu
a tím průběhem toho dalšího zdělávacího procesu.
Ve chvíli, kdy jsou ty dráhy vlastně nadiktované,
uzavřené a rozhodnouté,
tak to testování je prostě
jako hrém nohem větší roli.
Kdybychom měli ty flexibilní cesty,
pro mě nějakých stabilizovaných,
tak možná nemusíme
takhle jako striktně rozlišovat
a navíc tím pádem odpadne
ten tlak na tu přípravu,
která v tuhle chvíli prostě
ještě umocnuje ty sociální bariery,
které bez tak v tom zdělávacím systému jsou.
To je nepochybné,
ten biznis prostě kolen testování
v tom souhlasím s panem ředitelem
se jako nedá vymížit na kou regulací,
že ten prostě jako je doprovodným jevem

a důsledkem téhle konstrelace,
kdy těch místo, která se soutíží, je málo,
která zvlášt v některých těch centrech
prostě síže hladina napřijetí,
je v Praze a nevím, 90,
no tak jako jasné, že to tlačí
jako však však ty aktéry k hledání
těchhle cesty, jak maximálizovat ten úspěch
i pomocí, která učení se
odpovídat na testové otázky,
což se vzdělání,
protože nemusí mít vám společného.
Já jsem slíbala nějaké otázky z publika,
tak soulí zde.
Aha, to se obávám,
že možná všechny nestihneme máme,
když tak nějaký mikrofón.
Vzadu, vzadu máma.
Tak, tak jestli můžeme začít tady předů,
dámů.
Já bych jsem se chtěla zeptat
na děti zporucháme učení,
o těch se vlastně skoro vůbec nemluví tady v té debatě.
A i když jsou vlastně chytrý,
majíc vysokou empaty,
nebo je třeba za jako můj syn
má hodně vysokou empaty,
zajímá jeho jazyky, hudba, sport,
ale ne matematiká a čeština.
Tím pádem on vlastně v těch testech
pokovat, my do toho nedáme strašně moc peněz.
Já se tomu budu můvěnovat opravdu jako nevím,
do jaké míry.
Na víc, já osobně bych asi dneska už se nedostala
na střední školu, hlavně z matematiky,
i když mám vysokou školu,
protože prostě to jsou testy,
které já absolutně neuvím.
To logické myšlení,
myslím si, že za nás se to opravdu neučilo
a nevím, úplně si se to přesně i takto učí
v běžné vlastně hodině matematiky.
Takže to tom vlastně myšlení,
to přemýšlení, ta strategie

právě to po rozumění textu
proti dětistou dyslexii
je pravdu jako zase mnohem těší.
A to, že dostané trochu víc času
moc nepomůžežil,
předto vlastně těžký,
to potřebujou všechny ty děti na tož dítě
tady s tou poruchou.
Jako co byste doporučil,
třeba mě jako mace dítěte
s poruchami učení.
A to není jenom dyslexie,
to je porucha soustředěnosti, ADD,
a přitom je chytrý, inteligentní a chce se učit.
Takže vlastně můžu by možná
ty testy mohli vydět dopronu
nějakých 30 bodů dohromady.
A když ve vškeré škody střední
musí ty testy zohledňovat
těch 60 %
tak můžu nepomůžou ani ty soukromé škody.
Tam teda na kode stejně směřujeme
a budeme platit školené.
Můžu se do ta směřujete na pana ministra?
Na pana řaditele?
Oba.
Dobrá díl.
Děti, ze speciálními porucháme učení?
Tak obecně tak jak jste výmenovala,
kdo má do poručení sporadné na upravu,
tak má upravu,
tak opravy nejsou vymyšlené cermatem,
opravy jsou dané zákonem.
Takže pokud by měla nastat změna,
je to otázka na ministerstvo školství,
aby takovou změnu učinilo.
Co se týká vaši otázky, co dělat,
tak možnosti jsou dvě,
bude se změni systém,
a nebo se tomu stávajícímu systému přispůsobíte.
Obávám se, že jediné přispůsobení se systému je
najít takovou školu,
kde nebude takový přetlak,
nebo takový zájem,

aby se tam váš syn dostal
i s třeba 40 body,
na které u těch přijímaček dosáhné.
Slamoře mě rozumím tomu,
že to není odpověď, kterou se ta slyšet,
ale tohle je systémová věc.
To zná, to se musí změnit systémově.
To se nezmění tím,
že cermat zlechčí nebo stíží,
nebo změní testy.
Když je zlechčíme,
tak váš syn se bude mít víc bodů,
ale pořád všichni ostatní,
kteří byli předtím lepší,
tak budou mít taky lepší výsledek.
Ono ho to neposune v tom,
že v říčku,
že místo v původních 30 %
bude v 70 %
když změníme obtížnost testů,
nebo změníme nějaké typy úloh v tom testu.
To je primárně otázka,
to je nabídky a poptávky.
A neuměnit teda,
když se toho kračí,
to vypracování než více test,
než více času,
že to dítě nevidrží se vás
je soustředět tak dlouho,
když dostavé víc času.
To už je chlásný slišnost.
To už je hodně.
To je opět systémová věc.
Ty časy a v posledě i rozsach
ten je daný dokumenty
nebo specifikací, katalogem z ministerstva
a my tohle stoplníme.
Je to primárně kvůli věrogodné rozlišitelnosti,
protože test,
který některé děti dělají 15 minut,
protože tak má 8 příkladů nebo 8 úloh,
tak má nějakou vypovídací hodnotu
a test, který má 3 úlochat za 3 času,
tak mám mnohem větší vypovídací hodnotu

menší míru náhodnosti toho výsledku
a proto těch 45 minut nebo 60 minut na test,
který v tuhle chvíli jsou zvolené,
tak je považováno za to optimum,
kdy se hledá ta starovnováha
mezi tou delkou testu,
který proti děti je hodně,
když mají 45 minutové vývukové hodiny
a 9 let jsou zvyklé,
45 minut pracovat na jednou,
musíjí pracovat v tom testu díl
a za dvě hodiny ještě jednou to samý.
Rozumím to, můžet proti děti,
to je nápor.

Na druhou stranu, když bychom to skrátili,
nedají bože, na tolik,
aby s 100% na výšením to bylo 40 minut,
tak potom by byl test na 20 minut
a za seby jsme se dostali do spirály,
že spoustali díby, říkala,
ale tam bylo málo úloh,
jednu úlohu, on se nenaučil
a mělo to velký vliv na výsledek
a kdy tomu se nedostal,
takže tam je to máto plusy i minusy,
každá mince má ruk líd.
Příště poprosím Pana ministra.

Tím tak přemýšlím,
já mám tu zkušenost z toho vysokoškolskou prostředí,
kde jsme byli instituce,
vlastně asi jako první se věnovala studentům
se specifickými nároky,
jak těm s fyzickým handicapem,
tak s různými poruchami učení.
A jako tak si uvědomují,
že to nemá jako jednoduché recepty,
jako spíšť, co to znamená,
k útivací celého fungování těch institucí,
aby dokázali
s takovými studenty
pracovat civilizovaným z působem,
chvíli to trvá a stojí to,
samozřejmě nějaké úší.
A přině řečeno

jako v tom současné modelu
selektivního testování
nevidí moc jako šanci,
jak snadno zohlednit
takovéle specifické případy.
Ve chvíli, kdybychom měli
nastavený kapacity
tak, že kona puhají spůl,
vezmeme v podstatě každého, kdo chce,
protože to má povinou
školní duchá skupivní dva roky,
tak se vlastně může
místo toho jednoho testu
i asistence
nebo prostě sůsob zacházení
se studenty, kteří vyžadují
nějaký speciální přístup
a může to prostě oslaby
ten letlák. Tak já nevám krátkodobě řešeně,
já se bojím, že jako v tomhle
systému z roku na rok, teď,
jako najít recept, jak upravit testování
při současném stavu
ještě převysu poptávky,
která navíc příští do, která bude
trochu větší ještě než letos,
by ten největší skok byl
k tomu minulému roku
ve skuřečnosti demograficí.
No tak prostě ten
přetlák vlastně trvá, ale bojím se,
že
nalest nějaké výjimky
v tom procesu, kdyby
se rezygnovalo
na ten test a nahradilo
se to nějakou zvláštním
procedurou jinou posuzování
těch předpokladů, to si teda
neumím plně představit
z roku na rok, byť vám
velmi těžší takhle odpověd'.
Ale tak, jak jsem viděl,
jak dlouho trvalo přenastavování

tej instituce, než si zvykla na to,
že prostě máme běžně
prostě nevidomé studenty
a studenty s nějakými poruchami
učení a považuje se to
za samozřejmost, tak funguje
všechno upozorňování pro všechny učitele,
že takový student je
jako přihlášený do předmětu
a že vlastně na to máme brá toho leta,
že máme školení
tak se má s nimi zachází,
tak to trvalo fakt vybudování
toho systému pár leteho
a stálo to nějakou energii,
tak to testování
se po něj snadno asi
neadaptuje na tyhle
ty situace, byť to potřeba,
tak já tak si to odnáším
odsud jako úkol.
Já možná ještě doplním, existuje
v uhozovkách třetí varianta,
kterou jsem nezmínil
a to je vlastně možnost
navíšit počet žáku
nad zdefinovaný limit
z výběrka nebo z přímaček,
standardně jsou maximálně
třiceti členné třídy
a ve většině kraju je
v pravomoci řiditele a nikohol jiného
bez další vazby
navíšit ten počet na 31
někde i na 32
to znamená, že řiditel může
přijmout dodatečně
další dítě nebo dalšího
žáka do třídy
a v případně někde vznikají
i během září odchody,
že děti se přestěhou
ze školy na školu
a v tu chvíli na těch školách

vznikají volná místa,
která dokonce září
mohou řiditele obsadit
dalšími přestupy.
Takže pokud to nedopadne
tak jak si představujete
tak pořád ještě máte šanci
buď po přímačkách
nebo i v září
tímavý řiditel a bude s ním řed'
že prostě pochopí
a bude mít
zároveň ten prostor
ve své třídě
tak máte možnost umístit dítě
takhle vlastně
expo z popřímačka.
Já se omulám, že určitě nebudu
moc uspokojit všechny
naš čase po malinku krátí.
Dobrý den, děkuji
já doufám, že budu mít
sklouzečný dotaz
předešlu, že souhlasím s Panem
ministrem, že to hlavní
je kapacita
aby odpovídala po ptávce
ale přesně jak jste řekl, je to dlouhodobá vize
ze středně dobého ledíce
z kapane řiditele vysly říkal
digitalizace procesu podávání
příhlášek.
Jednoznačně souhlasím
ale chci se zeptat, jestli
dojde nebo je v plánu
nějaké
ideové zamyšlení
ideová konstrukce toho nového systému
nejenom překlopení
toho současného systému do digitalní podoby
co nějakou prioritizací.
Konkretně
vedal jste v první kolo
dvě přihlášky možná tři.

Jestli tohle
to nebude jenom
improvisace překlopení do digitalna
ale nejako skutečná změna
která by pomohla
vytěžit potenciál našich lidí.
Obávám se nějakého
provizoriá
které potom přetrvá
protože už to bude digitalně a vyřešilo to hlavní
ale nebude
to skutečně dobré. Dan
mi nejch
představil už před deseti lety
možný směr jak přemýšlet
a trošku se
obávám, že to k tomu směřuje
takže jestli bude
nejenom jako to překlopení
ale bude i konkrétní
velká změna toho
myslím, že v tom jenom dopenit chápolito
správně možná k tomu dotazu
tak budoucnost by neměla být
dvě nebo tři přihlášky
ale až to půjde tak 5-6
přihlášek možná i více
zároveň ze registrem Žáků
možná kde tě vlastně rodiče budou
mít přístup, že více datů
chápolito správně, že už vlastně
nebudou vstřílet sletými nástroji
protože uvidí do čeho dout.
Já jako ani nemyslím konkrétní podobu
protože možnost je spousta
překloupení současného stavu
zaměšlení se na to se dělají velké konference
tak jestli můžu pane ředitely
tak co se týká
já tomu nebudu říkat za ní středně dobí
ale budu tom říkat krátko dobí výhled
to znamená otázka příštího jara
tak snažíme se
aby byl změněn systém

a eliminovali se
skoro všechny neduhy
které jsme letos viděli
v médiích
to znamená, abychom v rámci
byla při řadili maximum děti
na školy
aby zmizela nejistota toho,
že děti jsou
po vyhlášení výsledku
i k stídnům nejistotě
že se nikam nedostali a čekají
jestli se dostanou nebo nedostanou na odvolání
to znamená, aby
zmizel institut odvolání
se kvůli tomu
aby se dostali na škulu
kde se uvolní místo po oddání
zápisového lístku
v podstatě ostrašení
papírových zápisových lístku
to jsou vysístou možnosti volby
dále samozřejmě
to je o počtu škol na přihlášce
to je dvousečná zbraň
je velice snadné říct
dáme deset škol na přihlášku
nebo neomezeně počet
škol na přihlášku
o všem to potom zabijete školy
a musíme najít rovnováhu
a nechceme dělat teď
z půl roku na půl roku
v rastickou změnu
která školy může položit
proto mluvíme teď o dvou nebo o třech
a ten počet by se měl navišovat
v dalších letech
Pane ministře možná spíš
jako by to zamyšlení
na tím, jestli by se to třeba měho posouvat
jestli to nebude do budouc na jenom překlopení
No já vlastně
tak úplně nerozumím

co by mohla být a zásadní změna
jako v tom mechanismu
korom je elektronizace
počtu škola prioritizace
že musíme asi
můžeme ritsky debatovat
o tásku podílu těch
školních a jednotných částí
mě přiberá ta nejpodstatnější
změna, dosáhnu toho
a vyvrste ty v testy
nebyli tak selektivní
v učitel nejpodtávanějším
typům zdelávání
a to vlastně je podle mě
jako vlastně ta nejpodstatnější
změna, protože
a přijímací řízení
budou uždy pracovat
z nějakou podobou testu
čím víc to zjednodušíme
a udláme komfortnější
pro tě rodiče a děti
a nebudeme výstovat
zbytečnému stresu tím lépe
ale vlastně
vždycky to bude tak, že bude
nějaký počet přihlášek
mezi kterými
bude potřeba rozhodnout
možná úplně nerozumíme
če by ještě zásadnější změna
teď jako na dohled mohla být
Ještě chtěla Petra Mazoncová reagovat
Měl jim s hledem k tomu potenciálu
to přišlo zásadním to co Dan Minech právě navrhoval
nebo prostě nějakým způsobem rozpracoval
aby ten rodič věděl jaké
šanci toho dítěte jsou
už na té základní škole
to znamená, aby teď je to
fakt náslepoj
pokud veše dítě nechodí na kurzy
neabsolovalo nějaké testy

a víte, že nejřív bylo na 20 budů
vysunout to na základní školu
dělat to klidně v průběhu té 9.3.
a víte, jako nějakou představu
o tom potenciálu máte
máte i pak představu o tom, kde je třeba
zapracovat ať už jako rodič nebo jako učitel
tohle mi přijde, třeba zásadním
proto, abychom tu změnu, jako provedli
a myslím si, že součástí toho
elektronického systému rozhodně v nějakém
nejprůlž dlouhodobem obroví
by to být měl
Já bych položila takový dotaz na závěr
a prosím o relativní stručnost
já se omouvám, protože čas už
se nám chílí
a ten dotaz je možná
takový trošičku záludný
nicméně, kdybyste mohli v této chvíli
změnit nějakou věc ve školství
tak, aby jsme opravdu nemrhali
potenciálem našich dětí
co by ta věc byla
a neměli byste v této chvíli
možnost měnit mnoho věcí
Já vím, že ta otázka je trošičku
taková nefair
ale vzkusme na jít jednu věc
co třeba pro vás je taková
v této chvíli nejvíc vidit a nábych začila Petrou
jako dámou
Já si pořád
myslím, že
tady bylo nějakým způsobem
naznačováno, že
vlastně ta panika
nějakým způsobem byla trochu
vyvolaná médy
já si to úplně nemyslím, protože
s těmi rodiči mluvím
měla jako spoustu i z základní školy
Já si prostě myslím, že
a to bude znít hrozně jako kliše

a hrozně jako, že jsem jako pravdolás
vzkařka, ale to jsem
a tady měla tlava, a vlastně to asi hodí
Já si prostě myslím
jako si v tom finsku řekli
jako ale fakt všichni
pardon
že my to fakt chceme změnit
by tady prostě pořád, jsme si to jako
společnost neřekli
pořád máme nějaký priority
ale dneska jsem někde jako četla
v novinách, jo četla jsem vyjadření
jestli ministerstvo, školství
jestli silové ministerstvo, asi moc ne
a za mě by to mělo být
jako to nejsilnější ministerstvo
protože prostě tenhle náš malý národ
má jenom jako to co máme v hlavách
a to co umíme jako dokázat
a měli bychom to podpořit
takže asi je to jako najvíjí
ale já bych fakt chtěla, aby jsme
jako pouzoru finsku, po 40 letech
jako si řekli, že jako
společnost stojíme o změnu
ve vzdělávání a fakt proto
udělali všechno a nejže se budeme
handrkovat, že vezmeme školství
třeba 30 miliard
tu se snad nestane, to byl
nám první národ
já poprosím
takhle pořadě
děku, já jsem tu za ty data
za ten výskum, tak
si myslím, že bylo užitečné
opravdu už ten příští rok vědět
kolik žáků chtělo jít na jakou školu
se nedostalo
a jaké capacity
vlastně těch škol
byly a jestli se to schoduje
nebo neschoduje

na tomhle by jsme po to mohli
my dostat tu zpětnou vazbu
aby jsme se naladili jako na tu společnou vízi
aha, tady máme ten
špunt těch dětí, kterých
mrháme tím potenciálem
takže tohle je nějaký první krok
mít asi pojd' vlastně
tu informaci, že je to špatně
protože můžem přesvědčovat
ty lidi, kterých říkají, že málo instalatérů
a málo truhlářů, to je vlastně nějaký první krok
když jsme měli 135 tisíc
absolventů ušňovských oborů
v minulých asi 5 letech nebo kolik
já jsem tam pana ředitele
co by byla ta vaše jediná změněná věc
pokud mám říci jedno jedinou věc
která podle mě může
výrazně promluvit do školství
tak to je v podstatě to
proč já jsem úbězdo systému
který by přišel před půl rokem
nebo před 3,4 rokem
a to je ta myšlenka, že
jestli chceme něco opravdu změnit
v systému zdělávání
tak musíme vytvořit
řekněme elektronický online
systém, který bude obsahovat
většinu nebo všechno
učivo na našich školách
aby bylo pro kogokoliv
dostupné online a kdo
kdo potřebuje mělo možnost
se k tomu učivu dostat
a z tím případně
v budoucnu, ale to bude
spíš vzdálenější budoucnost
změněna v roli učitele
kdy se přejde více
do toho online světa
s předáváním informací
a učitel by měl

sloužit spíš tím směrem
že to bude
že bude podpovovat sociální interakce
děti budou chodit dotřít
neproto aby poslouchali
informace od učitele
tu můžou dostat
z informačního systému
nebo od umělé inteligence
dneska je moderní
určitě neříkám
že s online výukou
nebo elektronickou výukou
mají přestat existovat třídy a učitele
ale ta technika a umělé inteligence
ta elektronizace učiva
může učitelům ulehčit
může jim pomoci
uberat práci a zvýšit efektivitu
a to si za mě myslím
je jedna z mále věcí
co je v našich silách
v jednotkách let realizovat
a může hodně pomoci
Já bych symbolicky skončila s panem ministrem
který je sice člověkem
který může něco měnit
ale my všichni víme
že to není tak, že usknete prsty
a věci se změní
takhle to nikdy nechodí
a už vůbec ne ve školství
takže co by pro vás
nebo co pro vás budete
ministrem, to je neskušenost
ale já bych
vlastně považoval
za důležité to pro dloužení
povinné školní docházky
podle mě je to páka
která vlastně ovlídni
řadu dalších věcí
ovlídni debatu o podobě korykula
ovlídni tu debatu o tom

všeobecném charakteru středního vzdělání
že tenhle na první pohled jako formální krok
vlastně vynucuje
celou řadu změn
které prostě můžou probíhat
jako vlastně v návaznosti na to
my musíme vlastně
se pokusit identifikovat
pár takových jako klíčových kroků
které na sebe nabalují
vlastně přirozeně
potom jako další změny
tak podle mě bychom
během těch dvou let dospělík
kodifikaci toho, že od nějaké chvíle
pak budoucnu
máme desetiletou nebo delší
školní docházku
můžu z ten jeden rok
samozřejmě při školního
jako jsem do toho teď nezahrnul
tak bych to považoval za dobré
tak my nám všem asi budeme před
do budoucna ve školství
hodně štěstí, protože jak řekla Petra
je to jedno z klíčových ministerstv
a je to vlastně potenciál naší země
i naší dětí
každopádně velmi děkuji za
mimořádně zajímavou debatu
i za podnětné publikum
děkuji tedy všem debatuji čím i knihovně
na prostoru